

2004 International Religious Freedom: Greece (Translated)
Released: September 2004
U.S. Department of State
Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor

ΕΛΛΑΣ

Διεθνής Έκθεση 2004 για τις Θρησκευτικές Ελευθερίες
Γραφείο Δημοκρατίας, Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και Εργασίας
Σεπτέμβριος 2004

Το Σύνταγμα αναγνωρίζει την Ανατολική Ορθόδοξη του Χριστού Εκκλησία (Ελληνορθόδοξη) ως την επικρατούσα θρησκεία, αλλά προβλέπει επίσης ότι όλοι οι πολίτες έχουν το δικαίωμα να ασκούν και να πιστεύουν σε όποια θρησκεία θέλουν. Αν και η Ελληνική Κυβέρνηση γενικώς σέβεται το δικαίωμα αυτό, μη-Ορθόδοξες ομάδες μερικές φορές αντιμετωπίζουν διοικητικά προσκόμματα, ή νομικούς περιορισμούς. Το Σύνταγμα απαγορεύει τον προσηλυτισμό, και προβλέπει ότι καμμιά τελετή λατρείας δε μπορεί να διαταράσσει τη δημόσια τάξη ή να προσβάλλει τα χρηστά ήθη.

Δεν υπήρξε καμμιά αλλαγή στο καθεστώς που αφορά το σεβασμό θρησκευτικών ελευθεριών κατά το χρονικό διάστημα που καλύπτει η έκθεση αυτή.

Η εν γένει φιλική σχέση μεταξύ των θρησκειών στην κοινωνία λειτούργησε ενισχυτικά για τις θρησκευτικές ελευθερίες. Μη-Ορθόδοξοι πολίτες παραπονέθηκαν ότι αντιμετωπίστηκαν με καχυποψία, ή τους ελέχθη ότι δεν ήσαν γνήσιοι Έλληνες όταν αποκάλυψαν την θρησκεία τους.

Η Αμερικανική Κυβέρνηση συνομιλεί για θέματα θρησκευτικής ελευθερίας με την Ελληνική Κυβέρνηση στο γενικό πλαίσιο της πολιτικής της για την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: Δημογραφικά Στοιχεία

Η χώρα έχει έκταση 81.935 τετραγωνικά μίλια και πληθυσμό περίπου 10.9 εκατομμύρια. Περίπου 97% των πολιτών αυτοπροσδιορίζονται, τουλάχιστον κατ' όνομα, ως Ελληνορθόδοξοι. Υπάρχουν περίπου 500.000-800.000 παλαιοημερολογίτες σε ολόκληρη τη χώρα. Με εξαίρεση την Τουρκόφωνη Μουσουλμανική κοινότητα στη Θράκη η οποία αναγνωρίζεται επίσημα σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάνης του 1923, η κυβέρνηση δεν τηρεί στατιστικά στοιχεία για τις θρησκευτικές ομάδες. Κατά τη διάρκεια των απογραφών πληθυσμού, οι κάτοικοι δεν ερωτώνται για το θρησκευτικό τους πιστεύω (οι αρχές υπολογίζουν ότι η Τουρκόφωνη Μουσουλμανική κοινότητα αριθμεί 98.000 άτομα, αλλά, άλλοι υπολογίζουν ότι ο αριθμός αυτός ανέρχεται σε 140.000 άτομα). Τα περισσότερα χριστιανικά μη-Ορθόδοξα δόγματα συναπαρτίζονται κατά κύριο λόγο από γηγενείς Έλληνες. Εκτός της εντόπιας Μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, οι Μουσουλμάνοι μετανάστες που βρίσκονται στην υπόλοιπη χώρα υπολογίζεται ότι ανέρχονται σε 200.000-300.000. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά υπολογίζεται ότι είναι 50.000, οι Καθολικοί 50.000. Οι Προτεστάντες, συμπεριλαμβανόμενων των Ευαγγελιστών, 30.000, και οι οπαδοί της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων της Τελευταίας Ημέρας (Μορμόνοι) 300. Οι Σαϊντελόγοι ισχυρίζονται ότι έχουν 500 ενεργά εγγεγραμμένα μέλη. Η από αιώνων υπάρχουσα Εβραϊκή κοινότητα αριθμεί περίπου 5.000 πιστούς,

από τους οποίους 2.000 διαμένουν στη Θεσσαλονίκη. Περίπου 250 μέλη της κοινότητας των Μπαχάϊ είναι διασκορπισμένα στην χώρα, τα περισσότερα των οποίων δεν είναι πολίτες ελληνικής καταγωγής. Η αρχαία Ελληνική Θρησκεία του Δωδεκαθέου έχει περίπου 2.000 μέλη. Υπάρχουν ακόμα μικρές ομάδες Αγγλικανών, Βαπτιστών, καθώς και άλλοι Χριστιανοί που δεν ανήκουν σε κάποιο συγκεκριμένο δόγμα. Δεν υπάρχει επίσημη ή ανεπίσημη εκτίμηση ως προς τον αριθμό των αθέων.

Η πλειοψηφία των κατοίκων μη ελληνικής υπηκοότητας δεν είναι Ορθόδοξοι. Η μεγαλύτερη από αυτές τις ομάδες είναι Αλβανοί (περίπου 700.000, συμπεριλαμβανόμενων των νομίμων και παρανόμων μεταναστών.) Οι περισσότεροι είναι κατ' όνομα Μουσουλμάνοι, και άλλοι είναι Ορθόδοξοι ή Ρωμαιοκαθολικοί, αλλά οι περισσότεροι δεν ανήκουν σε κάποια θρησκεία. Ο αριθμός των Μουσουλμάνων μεταναστών στην χώρα εξακολουθεί να αυξάνεται.

Οι Καθολικοί διαβιούν κυρίως στην Αθήνα, και στα νησιά Σύρος, Τήνος, Νάξος, και Κέρκυρα, και επίσης στη Θεσσαλονίκη και την Πάτρα. Οι μετανάστες από τις Φιλιππίνες και την Πολωνία είναι Καθολικοί. Ο Επίσκοπος της Αθήνας είναι ο επικεφαλής της Ρωμαιοκαθολικής Ιεράς Συνόδου.

Ορισμένες θρησκευτικές ομάδες, όπως οι Ευαγγελικοί και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά αποτελούνται σχεδόν εξ' ολοκλήρου από γηγενείς Έλληνες και από λίγους Ρώσους και Αλβανούς μετανάστες. Άλλες ομάδες, όπως οι Μορμόνοι και οι Αγγλικανοί, αποτελούνται από περίπου ίσο αριθμό γηγενών Ελλήνων και αλλοδαπών.

Η Τουρκόφωνη Μουσουλμανική κοινότητα η οποία βρίσκεται συγκεντρωμένη στη Θράκη, και σε μικρές κοινότητες στην Ρόδο, Κω, και Αθήνα, αποτελείται κυρίως από άτομα Τουρκικής εθνοτικής καταγωγής, αλλά περιλαμβάνει επίσης και Ρομά και Πομάκους. Υπάρχει ένας αυξανόμενος αριθμός Μουσουλμάνων μεταναστών που ζει στην Αθήνα και σε αγροτικές περιοχές.

Οι Σαϊεντολόγοι και οι οπαδοί της Αρχαίας Ελληνικής θρησκείας, οι περισσότεροι από τους οποίους βρίσκονται στην περιοχή της Αθήνας, ασκούν την πίστη τους μέσω εγγεγραμμένων οργανώσεων αστικού δικαίου.

Υπάρχουν επίσης ξένες ιεραποστολικές ομάδες στη χώρα, συμπεριλαμβανόμενων των Προτεσταντών και των Μορμόνων. Οι Μορμόνοι δηλώνουν ότι έχουν περίπου 80 ιεραποστόλους στη χώρα ετησίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: Κατάσταση Θρησκευτικών Ελευθεριών

Νομικό/Πολιτικό Πλαίσιο

Το Σύνταγμα αναγνωρίζει την Ανατολική Ορθόδοξη του Χριστού Εκκλησία (Ελληνορθόδοξη) ως την επικρατούσα θρησκεία και προβλέπει την ελευθερία του θρησκευτή. Εν τούτοις, αν και η κυβέρνηση γενικώς σέβεται αυτά τα δικαιώματα, οι μη-Ορθόδοξες ομάδες μερικές φορές αντιμετωπίζουν διοικητικά προσκόμματα ή νομικούς περιορισμούς. Το Σύνταγμα απαγορεύει τον προσηλυτισμό και προβλέπει ότι καμιά τελετή λατρείας δεν επιτρέπεται να διαταράσσει τη δημόσια τάξη ή να προσβάλλει τα χρηστά ήθη. Η Ορθόδοξη Εκκλησία ασκεί σημαντική πολιτική και οικονομική επιρροή. Η Κυβέρνηση, υπό τη διεύθυνση του υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων παρέχει οικονομική υποστήριξη. Για παράδειγμα, η κυβέρνηση καταβάλλει τους μισθούς και τα έξοδα θρησκευτικής εκπαίδευσης του κλήρου, και χρηματοδοτεί τη συντήρηση των κτιρίων της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας.

Το 2001, η κυβέρνηση πρόσθεσε στο Σύνταγμα μία διάταξη για τους αντιρρησίες συνείδησης. Η κυβέρνηση έχει έναν αποτελεσματικό θεσμό, τον Συνήγορο του Πολίτη, ο οποίος χειρίστηκε με επιτυχία ένα αυξανόμενο αριθμό υποθέσεων. Οι δύο αυτές εξελίξεις συνέβαλαν στην βελτίωση της κυβερνητικής ανοχής ως προς τις μειονοτικές θρησκείες.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία, η Εβραϊκή θρησκεία, και το Ισλάμ είναι οι μόνες ομάδες που θεωρούνται «νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου». Άλλες θρησκείες θεωρούνται «νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου». Στην πράξη, η βασική διαφορά είναι ότι οι θρησκείες εκτός από την Ορθόδοξη Εκκλησία, την Εβραϊκή θρησκεία και το Ισλάμ, διέπονται από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα ως προς τις εταιρείες, όσον αφορά τη δημιουργία «ευκτηρίων οίκων». Για παράδειγμα, οι θρησκείες αυτές δεν μπορούν να είναι κάτοχοι ακίνητης περιουσίας ως θρησκευτικά πρόσωπα. Η περιουσία πρέπει να ανήκει σε ένα νομικό πρόσωπο που δημιουργείται ειδικά για το σκοπό αυτό και όχι στην ίδια την εκκλησία. Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι προστίθεται ένα ακόμη νομικό και διοικητικό πρόβλημα στις μη-Ορθόδοξες θρησκείες, αν και στις περισσότερες περιπτώσεις η διαδικασία αυτή έχει καταστεί αντικείμενο χειρισμού ρουτίνας. Μέλη θρησκευτικών ομάδων που έχουν καταγραφεί ως πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δεν μπορούν να εκπροσωπούνται στο δικαστήριο ως θρησκείες, και δεν μπορούν επίσης να κληροδοτούν ή να κληρονομήσουν περιουσία ως θρησκείες. Βάσει νόμου δόθηκε νομική αναγνώριση σε Καθολικές εκκλησίες που είχαν ιδρυθεί πριν από το 1946. Λόγω του καθεστώτος της Ορθόδοξης Εκκλησίας ως επικρατούσας θρησκείας, η κυβέρνηση αναγνωρίζει ισχύ νόμου στο Κανονικό της Δίκαιο. Η Καθολική Εκκλησία διεκδικεί ανεπιτυχώς αναγνώριση του Κανονικού της Δικαίου ως Νόμου του κράτους από το 1999.

Δύο νόμοι της δεκαετίας του 1930 επιβάλλουν στις αναγνωρισμένες ως «γνωστές» θρησκείες να ζητούν άδεια «ευκτηρίου οίκου» από το υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων προκειμένου να ανοίξουν οίκους λατρείας. Δεν υπάρχει επίσημος μηχανισμός που να προβλέπει τις διαδικασίες αναγνώρισης ως «γνωστής» θρησκείας. Βάσει νόμου το υπουργείο μπορεί να βασίσει την απόφασή του για την έκδοση άδειας «ευκτηρίου οίκου» στη γνώμη του τοπικού Μητροπολίτη, και σύμφωνα με τεκμηρίωση προερχόμενη από εκπροσώπους των Σαϊντελόγων και από την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία, αποδεικνύεται ότι το υπουργείο συμβουλευεται τους Μητροπολίτες της Ορθόδοξης Εκκλησίας σε μερικές περιπτώσεις. Σύμφωνα με αξιωματούχους του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αιτήσεις για νέους ευκτήριους οίκους υπήρξαν πολλές και εγκρίνονται με τυπική διαδικασία. Όμως, οι Σαϊντελόγοι στην Ελλάδα δεν έχουν καταφέρει να λάβουν άδεια ευκτηρίου οίκου ή να ιδρύσουν έναν ευκτήριο οίκο. Οπαδοί της Αρχαίας Ελληνικής Θρησκείας υπέβαλαν δύο αιτήσεις τα τελευταία τρία χρόνια για άδεια ευκτηρίου οίκου αλλά δεν έχουν ακόμη λάβει επίσημη απάντηση, παρά την παραίτηση του Συνηγόρου του Πολίτη προς το υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων να δώσει επίσημη απάντηση στην αίτησή τους.

Ηγετικά στελέχη μη-Ορθόδοξων θρησκευτικών ομάδων ισχυρίζονται ότι όλοι οι φόροι που καταβάλλουν συνιστούν διάκριση, ακόμη και οι της Ορθόδοξης Εκκλησίας, δεδομένου ότι η κυβέρνηση επιχορηγεί την Ορθόδοξη Εκκλησία, ενώ οι άλλες ομάδες είναι αυτοχρηματοδοτούμενες.

Μουσουλμάνοι θρησκευτικοί ηγέτες λένε ότι υπάρχουν περίπου 375 τεμένη στη Θράκη. Η κυβέρνηση καταβάλλει τον μισθό των δύο επισήμων Μουσουλμάνων θρησκευτικών ηγετών, ή «μουφτήδων», καθώς και όλων των επίσημα

αναγνωρισμένων ιμάμηδων. Η Συνθήκη της Λωζάνης του 1923 δίνει στους Μουσουλμάνους της Θράκης το δικαίωμα να έχουν κοινωνικούς και φιλανθρωπικούς οργανισμούς γνωστούς ως «βακούφια» και επιτρέπει στους μουφτήδες να προσφέρουν θρησκευτικές υπηρεσίες νομικής ισχύος στον τομέα του οικογενειακού δικαίου.

Η Συνθήκη της Λωζάνης προβλέπει ότι η Τουρκόφωνη Μουσουλμανική μειονότητα έχει το δικαίωμα να έχει τουρκόφωνη εκπαίδευση, με αμοιβαίο δικαίωμα παρεχόμενο προς στην Ελληνική μειονότητα της Ιστανμπούλ (περίπου 3.000 άτομα). Η Δυτική Θράκη έχει τουρκόγλωσσα δίγλωσσα σχολεία και δύο Κορανικά σχολεία διοικούμενα από την πολιτεία. Το 2004 περίπου 7.000 Μουσουλμάνοι μαθητές είναι εγγεγραμμένοι σε τουρκόγλωσσα-δίγλωσσα σχολεία, και 1.250 παρακολουθούν μειονοτικά γυμνάσια και λύκεια. Άλλοι 280 φοιτητές παρακολουθούν Ισλαμικές σχολές, και πολλοί από αυτούς γίνονται δάσκαλοι. Η πλειονότητα παιδιών των Μουσουλμάνων της Θράκης, περίπου 3.050, παρακολουθούν τη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που θεωρείται καλύτερο προπαρασκευαστικό στάδιο για τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Ειδικό καθεστώς ποσόστωσης υπάρχει για τους Μουσουλμάνους της Θράκης όσον αφορά στην είσοδό τους σε τεχνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα και πανεπιστήμια, το οποίο προβλέπει ότι 0.5% των θέσεων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης διατίθεται σε μουσουλμάνους χωρίς εξετάσεις. Περίπου 800 Μουσουλμάνοι φοιτητές από την Θράκη έκαναν χρήση του καθεστώτος ποσόστωσης. Μικρός αριθμός μουσουλμανοπαίδων επιλέγει να παρακολουθήσει πανεπιστημιακές σπουδές στην Τουρκία.

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι Μουσουλμάνοι που βρίσκονται εκτός Θράκης δεν καλύπτονται από τη Συνθήκη της Λωζάνης, και κατά συνέπεια δεν μπορούν να έχουν τα δικαιώματα που προβλέπει η Συνθήκη αυτή. Μουσουλμάνοι γονείς παραπονούνται ότι εκατοντάδες τουρκόφωνα παιδιά στην περιοχή της Αθήνας δεν διδάσκονται τα ελληνικά ως δεύτερη γλώσσα, παρά μόνο σε ένα πολυπολιτισμικό δημοτικό «πilotικό» σχολείο.

Περιορισμοί στις Θρησκευτικές Ελευθερίες

Το έτος 2000, το υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων απέρριψε την αίτηση των Σαϊντελόγων για αναγνώριση ως θρησκείας και για ίδρυση ευκτηρίου οίκου ισχυριζόμενο ότι η Σαϊντελογία «δεν είναι θρησκεία». Η Εκκλησία της Σαϊντελογίας είναι εγγεγραμμένη ως φιλοσοφικός οργανισμός γιατί ο νομικός σύμβουλος της ομάδας γνωμάτευσε ότι η κυβέρνηση δεν θα αναγνώριζε τη Σαϊντελογία ως θρησκεία.

Μειονοτικές θρησκευτικές ομάδες ζήτησαν από την κυβέρνηση να καταργήσει τον νόμο που ρυθμίζει την άδεια για ευκτηρίους οίκους, η οποία είναι απαραίτητη προκειμένου να λειτουργήσουν χώροι λατρείας. Οι κατά τόπους αστυνομικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να προσάγουν μειονοτικές εκκλησίες στο δικαστήριο, αν αυτές λειτουργούν ή ανεγείρουν οίκους λατρείας χωρίς άδεια.

Ο Νικόδημος Τσαρκνιάς, πρώην Ελληνορθόδοξος ιερέας που τώρα είναι ιερέας της Μακεδονικής Ορθόδοξου Εκκλησίας, έκανε λειτουργίες στην Μακεδονική γλώσσα, τη γλώσσα της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, χωρίς να έχει άδεια ευκτηρίου οίκου. Το Μάιο, ο Τσαρκνιάς καταδικάστηκε σε τρεις μήνες φυλάκιση από το Πρωτοδικείο της Αριδαίας με την κατηγορία της σύστασης και λειτουργίας ευκτηρίου οίκου χωρίς άδεια. Η καταδίκη αυτή ήταν προς εξέταση στο εφετείο στο τέλος της περιόδου που καλύπτει η παρούσα έκθεση.

Εκπρόσωποι αρκετών θρησκευτικών δογμάτων ανέφεραν δυσκολίες κατά τη διεκπεραίωση διοικητικών θεμάτων με τις αρχές. Δικαιώματα και νομικά προνόμια που παρέχονται στην Ελληνορθόδοξη Εκκλησία δεν παρέχονται κατά κανόνα σε άλλες ανεγνωρισμένες θρησκείες. Οι μη-Ορθόδοξες Εκκλησίες πρέπει να υποβάλλουν ξεχωριστές και μακροσκελείς αιτήσεις στις κυβερνητικές αρχές για θέματα όπως χορήγηση άδειας για τη μεταφορά τόπων λατρείας σε μεγαλύτερους χώρους. Σε αντίθεση, η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει θεσμοθετημένους δεσμούς μεταξύ της εκκλησιαστικής ιεραρχίας και του υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων για διοικητικά θέματα.

Αν και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά αναγνωρίζονται ως «γνωστή» θρησκεία, τα μέλη της εξακολούθησαν να υφίστανται κάποιες παρενοχλήσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει η έκθεση, όπως αυθαίρετοι έλεγχοι ταυτότητας, δυσκολίες στη ταφή των νεκρών τους, και αντίδραση από τοπικές αρχές στην ανέγερση ευκτηρίων οίκων (οι οποίες στις περισσότερες των περιπτώσεων λύθηκαν γρήγορα και ευνοϊκά). Μια απόφαση για την οποία έκαναν έφεση οι Μάρτυρες του Ιεχωβά σχετικά με την κλίμακα φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας στην οποία βρίσκονται τα επισήμα αναγνωρισμένα κεντρικά γραφεία τους εκκρεμοδικούσε στο τέλος της περιόδου που καλύπτει η έκθεση αυτή.

Στο παρελθόν, εκπρόσωποι θρησκειών, όπως οι αλλοδαποί Μορμόνοι και Εβραίοι Ελληνικής υπηκοότητας, ανέφεραν ότι συνάντησαν δυσκολίες στην ανανέωση βίζας θρησκευτικών τους λειτουργών και ραββίνων μη ευρωπαϊκής καταγωγής, λόγω του ότι η κυβέρνηση δεν έχει θεσμοθετήσει ειδική βίζα για θρησκευτικούς λειτουργούς. Ως μέρος των υποχρεώσεων που δημιούργησαν η Συνθήκη Σένγκεν και η Συνθήκη του Αμστερνταμ όλοι οι εκτός ΕΕ πολίτες αντιμετωπίζουν περισσότερο περιοριστικούς όρους σε σύγκριση με το παρελθόν σε θέματα που αφορούν την έκδοση βίζας και άδειας παραμονής.

Μη-Ορθόδοξοι πολίτες ισχυρίστηκαν ότι αντιμετωπίζουν εμπόδια επαγγελματικής ανέλιξης στις Ένοπλες Δυνάμεις, την Αστυνομία, το Πυροσβεστικό Σώμα, και το Δημόσιο λόγω των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων. Στις Ένοπλες Δυνάμεις γενικώς μόνο μέλη της Ελληνορθόδοξης πίστης γίνονται αξιωματικοί, γεγονός που υποχρεώνει μέλη άλλων δογμάτων να δηλώνουν Ορθόδοξοι. Μικρός αριθμός στρατιωτικών, Μουσουλμάνων το θρήσκευμα, έχουν προαχθεί στο βαθμό του εφέδρου αξιωματικού, ενώ υπήρξαν αναφορές σύμφωνα με τις οποίες ασκήθηκε πίεση σε Ελληνορθόδοξους στρατιωτικούς να μην τελούν θρησκευτικό γάμο σύμφωνα με το δόγμα των μη-Ορθόδοξων συζύγων, εάν ήθελαν να μην παραλειφθούν κατά τις διαδικασίες προαγωγής στον στρατό. Ακόμα, οι σκληρές συνθήκες εκπαίδευσης και ανταγωνισμού για προαγωγή, προϋποθέτουν επίσης επαρκείς ακαδημαϊκές γνώσεις και άπταιστα Ελληνικά, συνθήκες που συνιστούν εμπόδιο για μερικούς Τουρκόφωνους Μουσουλμάνους.

Οι Μουσουλμάνοι πολίτες υποεκπροσωπούνται στον δημόσιο τομέα και στις δημόσιες επιχειρήσεις και εταιρείες, γεγονός που σύμφωνα με πολλούς παρατηρητές οφείλεται

στο εκπαιδευτικό επίπεδο της συγκεκριμένης ομάδας, και όχι σε θρησκευτικές διακρίσεις. Ένας Τουρκόφωνος Μουσουλμάνος κατέχει μία έδρα στο Κοινοβούλιο. Στην Ξάνθη και στην Κομοτινή, Μουσουλμάνοι κατέχουν έδρες στα νομαρχιακά και κοινοτικά συμβούλια και έχουν εκλεγεί ως δήμαρχοι. Σύμφωνα με ένα καινούργιο πρόγραμμα, οι δημοτικές αρχές στην Θράκη, προσλαμβάνουν Μουσουλμάνους ως συνδέσμους με το κοινό στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Οι Μουσουλμάνοι ισχυρίζονται ότι προσλαμβάνονται σε θέσεις κατώτερου προσωπικού.

Αντίθετα με τη Θράκη, η αυξανόμενη Μουσουλμανική κοινότητα στην Αθήνα (που αποτελείται κυρίως από οικονομικούς μετανάστες από την Θράκη, την Νότια Ασία και τη Μέση Ανατολή, και η οποία σύμφωνα με δημοσιεύματα και ειδικούς αποτελείται από 120.000 – 300.000 άτομα) δεν έχει ακόμη επίσημο τέμενος και θρησκευτικό λειτουργό που να μπορεί να ιεραουργεί σε θρησκευτικές τελετές, των κηδειών συμπεριλαμβανομένων. Κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από την έκθεση, διάφορα δημοσιεύματα από το 2003 – 2004 ανέφεραν ότι υπάρχουν περίπου 25 «ανεπίσημα» τεμένη στην Αθήνα. Τα μέλη της Μουσουλμανικής κοινότητας πρέπει να χρησιμοποιούν τους επίσημους μουφτήδες της Θράκης για θρησκευτικές τελετές, έτσι πρέπει να μεταφέρουν τους νεκρούς τους στη Θράκη για θρησκευτική κηδεία. Μολονότι το Κοινοβούλιο ψήφισε νόμο που επιτρέπει την ανέγερση του πρώτου Ισλαμικού πολιτιστικού κέντρου και τεμένους στην περιοχή της Αθήνας, η κατασκευή δεν είχε ξεκινήσει μέχρι το τέλος της περιόδου που καλύπτει αυτή η έκθεση. Ο Αρχιεπίσκοπος της Ελλάδος και μέλη της Ορθόδοξης Εκκλησίας αντιτίθενται στη δημιουργία Ισλαμικού πολιτιστικού κέντρου ισχυριζόμενοι ότι «θα διαδώσει την ιδεολογία του Ισλάμ και του Αραβικού κόσμου» αντί να λειτουργεί ως απλό μουσείο.

Διαφορές παραμένουν ανάμεσα στην Τουρκόφωνη Μουσουλμανική κοινότητα, τμημάτων της κοινότητας και της Ελληνικής κυβέρνησης σχετικά με τον τρόπο επιλογής των Μουφτήδων. Σύμφωνα με την υφιστάμενη νομοθεσία, η κυβέρνηση διορίζει δύο μουφτήδες και έναν βοηθό μουφτή, που είναι όλοι κάτοικοι Θράκης. Η κυβέρνηση προτάσσει το επιχείρημα ότι πρέπει να διορίζει τους μουφτήδες, όπως είναι η πρακτική και στις μουσουλμανικές χώρες, διότι, πέρα από τα θρησκευτικά τους καθήκοντα εκτελούν και δικαστικά καθήκοντα σε αστικά και οικογενειακά θέματα σύμφωνα με τον Μουσουλμανικό θρησκευτικό νόμο, για τα οποία το κράτος τους χορηγεί μισθό. Ως εκ τούτου, η κυβέρνηση επιλέγει μια επιτροπή Τουρκόφωνων Μουσουλμάνων επιφανών πολιτών η οποία προτείνει τον διορισμό των 10ετούς θητείας μουφτήδων. Ορισμένοι Μουσουλμάνοι αποδέχονται τη δικαιοδοσία των δύο μουφτήδων που διορίζει η κυβέρνηση. Άλλοι Μουσουλμάνοι έχουν «εκλέξει» δύο μουφτήδες για να υπηρετήσουν στις κοινότητές τους, με το επιχείρημα ότι η κυβέρνηση μιάς μή-Μουσουλμανικής χώρας δεν μπορεί να διορίζει μουφτήδες. Δεν υπάρχει καθιερωμένη διαδικασία ή πρακτική που να διέπει τις εκλογές γι' αυτές τις θέσεις.

Συνεχίζεται η υπέρβαση διαφωνίας μεταξύ της Μουσουλμανικής κοινότητας και της κυβέρνησης για τη διαχείριση και αυτοδιοίκηση των «βακουφίων», ιδιαίτερα σχετικά με τον διορισμό από την κυβέρνηση μελών των διαχειριστικών επιτροπών που διοικούν τα βακούφια, και τον βαθμό και τον τύπο διοικητικού ελέγχου, ο οποίος πριν το 1960 ασκείτο από την Μουσουλμανική κοινότητα. Σε απάντηση στις αντιρρήσεις μερικών Μουσουλμάνων ότι ο διορισμός των μελών των διαχειριστικών επιτροπών αποδυναμώνει την οικονομική αυτονομία των βακουφίων και παραβιάζει τους όρους της Συμφωνίας της Λωζάνης, ένα Προεδρικό Διάταγμα του 1996 έθεσε τα βακούφια υπό τη διοίκηση μιας προσωρινής επιτροπής για τρία χρόνια, μέχρι να επιλυθεί οριστικά το υφιστάμενο πρόβλημα. Η θητεία της προσωρινής επιτροπής ανανεώνεται

κάθε δύο χρόνια με προεδρικό διάταγμα. Συζητήσεις μεταξύ της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας πριν τις εκλογές του Μαρτίου, δεν κατέληξαν σε μεταρρυθμίσεις όσον αφορά στη διοίκηση των βακουφίων. Μέλη δογμάτων που διατηρούν ιεραποστολικές αποστολές, αναφέρουν ότι αντιμετωπίζουν δυσκολίες, παρενοχλήσεις και κρατήσεις σε αστυνομικά τμήματα εξαιτίας του νόμου που απαγορεύει τον προσηλυτισμό. Εκπρόσωποι εκκλησιών εκφράζουν ανησυχίες επειδή η νομοθεσία περί απαγόρευσης του προσηλυτισμού συνεχίζει να υφίσταται, παρόλο το γεγονός ότι δεν συνιστά εμπόδιο στην εκ μέρους τους παροχή βοήθειας σε φτωχούς και παιδιά.

Ο νόμος για εναλλακτικές μορφές της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας για τους αντιρρησίες συνείδησης για θρησκευτικούς και ιδεολογικούς λόγους τέθηκε σε ισχύ και προβλέπει ότι οι αντιρρησίες συνείδησης μπορούν να υπηρετούν εναλλακτική θητεία σε κρατικά νοσοκομεία, υπηρεσίες της τοπικής αυτοδιοίκησης και δημόσιες υπηρεσίες για 36 μήνες αντί να υπηρετούν στον στρατό. Οι ομάδες αντιρρησιών συνείδησης γενικά χαρακτηρίζουν τη νομοθεσία, η οποία θεσπίστηκε το 1998, ως ένα θετικό πρώτο βήμα, αλλά θεωρούν ότι η εναλλακτική θητεία διάρκειας 36 μηνών έχει θέση τιμωρίας, διότι η εναλλακτική θητεία είναι τρεις φορές μεγαλύτερης διάρκειας από την κανονική 12-μηνιαία στρατιωτική θητεία. Η εναλλακτική θητεία για γονείς με τρία ή περισσότερα παιδιά είναι 15 μήνες, ενώ είναι μόλις τρεις μήνες για μη-αντιρρησίες συνείδησης. Επίσης, η εναλλακτική θητεία για επαναπατριζόμενους Έλληνες είναι 20 μήνες, ενώ είναι έξι μήνες για τους μη-αντιρρησίες συνείδησης. Από το 1998 ικανοποιούνται όλες οι αιτήσεις μελών της εκκλησίας των Μαρτύρων του Ιεχωβά για εναλλακτική θητεία.

Ο νόμος απαγορεύει τη λειτουργία ιδιωτικών σχολείων σε κτίρια ιδιοκτησίας μη Ορθόδοξων θρησκευτικών ιδρυμάτων. Ο νόμος αυτός όμως δεν εφαρμόζεται στην πράξη.

Η διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών στα δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι υποχρεωτική για όλους τους Ορθόδοξους μαθητές. Μη-Ορθόδοξοι μαθητές εξαιρούνται αυτής της υποχρέωσης. Μέλη της Μουσουλμανικής κοινότητας στην Αθήνα προωθούν την ιδέα της διδασκαλίας της Ισλαμικής θρησκείας για τα παιδιά τους. Τα σχολεία δεν προσφέρουν άλλο μάθημα για τα παιδιά κατά τη διάρκεια του μαθήματος των θρησκευτικών, οπότε τα παιδιά αυτά εξ' ανάγκης παρακολουθούν το μάθημα διδασκαλίας της Ορθόδοξης πίστης.

Εκπρόσωποι Μουσουλμάνων στο παρελθόν εξέφραζαν παράπονα για το γεγονός ότι η κυβέρνηση επέβαλε στα βακούφια φορολογικά βάρη, μολονότι θεωρητικά τα βακούφια είναι αφορολόγητα ιδρύματα. Σύμφωνα με τον νόμο για το εθνικό κτηματολόγιο που ετέθη σε πλήρη ισχύ το 1999, τα βακούφια, όπως και όλοι οι κάτοχοι ακίνητης περιουσίας υποχρεούνται να δηλώσουν την περιουσία τους στις αρμόδιες αρχές. Ο νόμος επιτρέπει στην κυβέρνηση να κατασχέσει περιουσιακά στοιχεία για τα οποία οι ιδιοκτήτες δεν είναι σε θέση να προσκομίσουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Ο νόμος προβλέπει διαδικασίες δήλωσης και έφεσης. Τα βακούφια συνεστήθησαν το 1560, αλλά λόγω της καταστροφής των αρχείων κατά τη διάρκεια των δύο παγκοσμίων πολέμων, δεν είναι πλέον σε θέση να στοιχειοθετήσουν την ιδιοκτησία αρκετά μεγάλου μέρους της περιουσίας τους. Δεν έχουν δηλώσει τα περιουσιακά στοιχεία τους, και συνεπώς δεν μπορούν να πληρώσουν τους αναλογούντες φόρους. Η κυβέρνηση δεν επεδίωξε να εισπράξει τους αναλογούντες φόρους ούτε επέβαλε κυρώσεις για την μη δήλωση των περιουσιακών αυτών στοιχείων μέχρι το τέλος της περιόδου που καλύπτεται από αυτή την έκθεση.

Κατά την περίοδο που καλύπτει αυτή η έκθεση, εφετεία της Θεσσαλονίκης ακύρωσαν αποφάσεις δημοσίων φορολογικών υπηρεσιών, που αρνούντο το καθεστώς μη-κερδοσκοπικού οργανισμού στους Μάρτυρες του Ιεχωβά.

Ο νόμος απαγορεύει την καύση των νεκρών, και Βουδιστές πολίτες ισχυρίζονται ότι η απαγόρευση της καύσης ως εναλλακτικής μεθόδου ταφής παραβιάζει τα θρησκευτικά τους δικαιώματα. Πολίτες που επιθυμούν να αποτεφρωθούν υποχρεούνται να μεταφέρονται στη Βουλγαρία ή σε άλλες χώρες με σημαντική οικονομική επιβάρυνση.

Συνεχίστηκε η διαμάχη για θρησκευτική αυτονομία μεταξύ της Μονής Εσφιγμένου του Αγίου Όρους και του Οικουμενικού Πατριαρχείου, που ασκούν από κοινού διοίκηση στην περιοχή. Μέχρι το τέλος της περιόδου που καλύπτεται από την έκθεση αυτή, η Μονή Εσφιγμένου ανέμενε την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας στην έφεσή της σε διαταγή έξωσης εναντίον των μοναχών, αλλά οι θρησκευτικές αρχές ισχυρίζοντο ότι επιθυμούσαν να τακτοποιήσουν αυτή τη διαφορά εξωδικαστικά.

Παραβιάσεις Θρησκευτικής Ελευθερίας

Κάποιοι μη-Ορθόδοξοι εκκλησιαστικοί ηγέτες αναφέρουν ότι τα μόνιμα μέλη τους (μη-ιεραπόστολοι) δεν αντιμετωπίζουν θρησκευτικές διακρίσεις. Η Αστυνομία, όμως, υποβάλλει σε κράτηση Μορμόνους και Μάρτυρες του Ιεχωβά (κατά μέσο όρο μία φορά κάθε δύο εβδομάδες) συνήθως κατόπιν παραπόνων ότι τα άτομα αυτά επιδίδονται σε προσηλυτισμό. Στις περισσότερες περιπτώσεις αυτά τα άτομα κρατούνται για μερικές ώρες σε αστυνομικά τμήματα και κατόπιν αφήνονται ελεύθερα χωρίς να τους απαγγελθούν κατηγορίες. Πολλοί ισχυρίζονται ότι κατά τη διάρκεια της προσωρινής κράτησης δεν τους επιτρέπεται να τηλεφωνούν στους δικηγόρους τους και ότι υφίστανται λεκτική κακοποίηση από τους αστυνομικούς για τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. Μέλη των Μαρτύρων του Ιεχωβά προσέφυγαν στον Συνήγορο του Πολίτη για να καταγγείλουν σειρά περιστατικών εκφοβιστικής συμπεριφοράς εκ μέρους της Αστυνομίας εις βάρος μελών της εκκλησίας τους, τα οποία διένειμαν θρησκευτικά έντυπα σε περαστικούς στη Σπάρτη τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο του 2003.

Δεν υπήρξαν καταγγελίες για φυλακίσεις για θρησκευτικούς λόγους εκτός των προβλημάτων πρόσκαιρης κράτησης που υπέστησαν οι Μορμόνοι και μέλη των Μαρτύρων του Ιεχωβά.

Αναγκαστική Αλλαγή Θρησκευτικής Πίστης

Δεν υπήρξαν καταγγελίες περιστατικών αναγκαστικής αλλαγής θρησκείας, περιλαμβανομένων Αμερικανών ανήλικων πολιτών που είχαν απαχθεί ή παράνομα απομακρυνθεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες, ή καταγγελίες άρνησης να επιτραπεί η επιστροφή τέτοιων πολιτών στις ΗΠΑ.

Βία από Τρομοκρατικές Οργανώσεις Εναντίον Θρησκειών

Δεν υπήρξαν καταγγελίες για χρήση βίας εναντίον συγκεκριμένων θρησκειών από τρομοκρατικές ομάδες κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από την έκθεση αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: Κοινωνική Αντιμετώπιση

Η θρησκευτική ταυτότητα είναι πολύ στενά συνδεδεμένη με την εθνική προέλευση. Πολλοί αποδίδουν τη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας στην στάση της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας κατά τη διάρκεια των 400 χρόνων Οθωμανικής κατοχής και της περιόδου της δημιουργίας του Ελληνικού κράτους. Η Εκκλησία ασκεί σημαντική κοινωνική, πολιτική, και οικονομική επιρροή και έχει στην ιδιοκτησία της σημαντική, αλλά όχι πλήρως καταγεγραμμένη ακίνητη περιουσία.

Πολλοί Έλληνες θεωρούν ότι ένας Έλληνας είναι και απαραίτητα και Χριστιανός Ορθόδοξος. Μη-Ορθόδοξοι πολίτες εξέφρασαν παράπονα ότι αντιμετωπίζονται με καχυποψία ή τους λέγεται ότι δεν είναι πραγματικοί Έλληνες όταν αποκαλύπτουν τη θρησκευτική τους ταυτότητα.

Μέλη μειονοτικών θρησκευτικών δογμάτων ανέφεραν περιστατικά κοινωνικών διακρίσεων, όπως ότι τοπικοί μητροπολίτες προειδοποιούν τους πιστούς της περιφέρειάς τους να μην επισκέπτονται κληρικούς ή μέλη μειονοτικών θρησκευτικών κοινοτήτων και γείτονες, και ζητούν από την αστυνομία να συλλαμβάνει ιεραπόστολους για προσηλυτισμό. Παρ' όλα ταύτα, με την εξαίρεση της Μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης, τα περισσότερα μέλη μειονοτικών θρησκευτικών ομάδων θεωρούν ότι είναι ικανοποιητικά ενσωματωμένα στην κοινωνία. Δεν υπάρχει συχνή επίσημη οργανωμένη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων θρησκευτικών κοινοτήτων.

Ορισμένες μη Ορθόδοξες θρησκευτικές κοινότητες πιστεύουν ότι δεν μπορούν να έχουν επαφές με λειτουργούς της Ορθόδοξης Εκκλησίας, και ισχυρίζονται ότι η στάση της Ορθόδοξης Εκκλησίας προς τα θρησκευτά τους έχει συντελέσει στην άνοδο της έλλειψης κοινωνικής ανοχής προς τα θρησκευτά αυτά. Η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει εκδώσει κατάλογο με θρησκευτικές ομάδες, ο οποίος περιλαμβάνει τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, Ευαγγελικούς, Προτεστάντες, Σαϊεντολόγους, Μορμόνους, Μπαχάι και άλλους, τους οποίους θεωρεί αιρετικούς. Λειτουργοί της Ορθόδοξης Εκκλησίας αναγνωρίζουν ότι αρνούνται να κάνουν διάλογο με θρησκευτικές ομάδες που θεωρούν βλαβερές για τους Ορθόδοξους πιστούς. Λειτουργοί της Ορθόδοξης Εκκλησίας συστήνουν στους Έλληνες Ορθόδοξους να αποφεύγουν τις επαφές με μέλη αυτών των θρησκευμάτων.

Υπήρξε μια σειρά εκδηλώσεων μνήμης για το Ολοκαύτωμα σε ολόκληρη τη χώρα κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει αυτή η έκθεση. Ένα μνημείο προς τιμήν των Ελληνοεβραίων βετεράνων του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου εγκαινιάστηκε το 2003 στη Θεσσαλονίκη, και τον Απρίλιο τοποθετήθηκε επιτύμβια πλάκα στο σιδηροδρομικό σταθμό από τον οποίο οι Εβραίοι οδηγούντο σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η κυβέρνηση καθιέρωσε με νόμο την 27^η Ιανουαρίου ως Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος.

Συνεχίζει να υπάρχει αντισημιτισμός τόσο στα μέσα ενημέρωσης μεγάλης κυκλοφορίας όσο και στα ακραίων θέσεων. Το Ελληνικό κοινό συχνά δεν κάνει τη διάκριση ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Εβραίους. Το Κέντρο Βίζενταλ και η Συμμαχία Κατά της Δυσφήμισης κατήγγειλε τον Ελληνικό Τύπο για αντι-Σημιτικά άρθρα και σκίτσα σε αρκετές περιπτώσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει αυτή η έκθεση, ιδιαίτερα αφ' ότου Ισραηλινές δυνάμεις σκότωσαν τον ηγέτη της Χαμάς Σείχη Γιασίν. Η ελληνική εβραϊκή κοινότητα δημοσίως αρνήθηκε να στηρίξει τις καταγγελίες του Κέντρου Βίζενταλ, αλλά επιβεβαίωσε ότι η γραμμή μεταξύ της αντίθεσης ως προς τις πολιτικές του Ισραήλ και της στάσης έναντι των Εβραίων είναι γενικά δυσδιάκριτη,

οδηγώντας έτσι σε αύξηση των αντισημιτικών αισθημάτων στα μέσα ενημέρωσης και στο κοινό.

Οι βανδαλισμοί Εβραϊκών μνημείων συνέχισαν να αποτελούν πρόβλημα κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από την έκθεση αυτή, μολονότι η Ελληνική κυβέρνηση καταδίκασε τα γεγονότα αυτά. Εβραϊκά μνημεία στα Ιωάννινα βεβηλώθηκαν τρεις φορές μέσα στο 2003. Το Μνημείο του Ολοκαυτώματος στη Θεσσαλονίκη βεβηλώθηκε τον Φεβρουάριο του 2003. Η Αστυνομία δεν στάθηκε δυνατόν να εντοπίσει τους δράστες. Αντισημιτικά γκράφιτι έκαναν την εμφάνισή τους, απομακρύνθηκαν από τις αρχές, και ξαναεμφανίστηκαν σε αρκετά σημεία της εθνικής οδού με τη μεγαλύτερη κυκλοφορία στην Ελλάδα. Μερικά σχολικά βιβλία συνεχίζουν να περιέχουν αρνητικές αναφορές στους Ρωμαιοκαθολικούς, τους Εβραίους, και άλλους. Βιβλιοπωλεία στη βόρεια Ελλάδα πουλούσαν και είχαν στις βιτρίνες τους αντι-Σημιτική λογοτεχνία περιλαμβανομένου του βιβλίου με τίτλο «Τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών.»

Τον Νοέμβριο του 2003, ο Έλληνας συνθέτης Μίκης Θεοδωράκης αποκάλεσε τους Εβραίους «ρίζα του κακού», αλλά αργότερα επεξήγησε τη δήλωσή του λέγοντας ότι σκοπός του ήταν να επικρίνει την κυβέρνηση του Ισραήλ. Το Κεντρικό Συμβούλιο των Εβραϊκών Κοινοτήτων της Ελλάδας είπε ότι οι δηλώσεις του Θεοδωράκη θύμιζαν «ιδέες του Μεσαίωνα και συνθήματα που χρησιμοποιούνταν από τη Ναζιστική Γερμανία» και διέσπειραν «ανέμους μισαλλοδοξίας και ρατσισμού».

Το Κέντρο Βίζενταλ εξέδωσε τον Νοέμβριο του 2003 ταξιδιωτική οδηγία προειδοποιώντας τους Εβραίους όσον αφορά στην «αποτυχία της Ελλάδας να μειώσει τον αυξανόμενο αντι-Σημιτισμό». Οι ηγέτες της ελληνικής εβραϊκής κοινότητας δεν στηρίζουν την οδηγία. Το Κέντρο Βίζενταλ διαμαρτυρήθηκε για την αναβίωση παραδόσεων όπως το «πασχαλιάτικο κάψιμο του Ιούδα» που προπαγανδίζει το μίσος και τον φανατισμό εναντίον των Εβραίων.

Το ΛΑΟΣ είναι ένα κόμμα μειοψηφίας που υποστηρίζει τον ακραίο δεξιό εθνικισμό, τον αντι-Σημιτισμό, τον ρατσισμό, και την ξενοφοβία. Ο ηγέτης του ΛΑΟΣ Γιώργος Καρατζαφέρης εξελέγη μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις εκλογές του Ιουνίου. Η ακροδεξιά οργάνωση «Χρυσή Αυγή» συχνά δημιουργεί αντισημιτικά γκράφιτι σε γέφυρες και άλλες κατασκευές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: Κυβερνητική Πολιτική

Η αμερικανική κυβέρνηση συζητά θέματα θρησκευτικής ελευθερίας με την ελληνική κυβέρνηση στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής της να προωθεί τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αξιωματούχοι της Πρεσβείας έχουν συχνές συναντήσεις με αξιωματούχους των Υπουργείων Εξωτερικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ο Πρέσβης και άλλοι εκπρόσωποι της Πρεσβείας είχαν συζητήσεις με ανώτερους κυβερνητικούς αξιωματούχους και θρησκευτικούς ηγέτες. Η Αμερικανική Πρεσβεία επίσης συχνά συζητά θέματα που άπτονται των θρησκευτικών ελευθεριών με άλλους κυβερνητικούς αξιωματούχους όπως Δημάρχους, περιφερειακές αρχές, και μέλη του Κοινοβουλίου. Αξιωματούχοι της Πρεσβείας και του Γενικού Προξενείου της Θεσσαλονίκης έχουν συχνές συναντήσεις με εκπροσώπους διάφορων θρησκευτικών και μειονοτικών ομάδων όπως η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία, καθώς και η Προτεσταντική, Καθολική, Εβραϊκή, και Ισλαμική κοινότητα. Η Αμερικανική Πρεσβεία και το Γενικό Προξενείο διερευνούν κάθε παράπονο σχετικά με θρησκευτικές διακρίσεις που υποπίπτει στην αντίληψή τους.

Ο Πρέσβης και αξιωματούχοι της Πρεσβείας συζήτησαν την ανάγκη βελτιώσεων στη διδασκαλία για το Ολοκαυτώμα στα δημοτικά και τα γυμνάσια. Το Υπουργείο Παιδείας βρίσκεται σε συνεννοήσεις με το Εβραϊκό Μουσείο στην Ελλάδα για τη δημιουργία προγράμματος επιμόρφωσης για εκπαιδευτικούς τον Σεπτέμβριο και για την αύξηση των σχολικών προγραμμάτων πάνω στο θέμα αυτό.

Το προξενικό τμήμα παρακολουθεί στενά θέματα που έχουν σχέση με την έκδοση βίζας σε θρησκευτικούς λειτουργούς καθώς και θέματα σχετικά με τον φόρο περιουσίας θρησκευτικών ομάδων.

Η Αμερικανική Πρεσβεία και το Προξενείο προωθούν και στηρίζουν πρωτοβουλίες σχετικές με τις θρησκευτικές ελευθερίες. Για παράδειγμα, αξιωματούχοι της Πρεσβείας προσκαλούν ηγέτες μειονοτικών θρησκευτικών ομάδων στην Αθήνα σε κοινωνικές εκδηλώσεις. Το 2002 υπάλληλοι του προξενικού τμήματος της Αμερικανικής Πρεσβείας βοήθησαν κληρικούς Βαπτιστές της Βίβλου να πάρουν άδεια να επισκεφθούν όλους τους φυλακισμένους, και όχι μόνο τους Βαπτιστές.

Ο Πρέσβης και αξιωματούχοι της Πρεσβείας συχνά επισκέπτονται τοποθεσίες θρησκευτικού ενδιαφέροντος σε όλη τη χώρα, και έχουν συναντήσεις με εκπροσώπους όλων των θρησκειών, και επιδιώκουν τη συμμετοχή τους σε κοινωνικές εκδηλώσεις της Πρεσβείας.

[Back to U.S. Embassy Homepage](#)